

Loutkářský Labužník

úterý 6.7.2010

6

dailyexpresspuppetrestaurantmenu

deník loutkářské chrudimi 2010

DNĚŠNÍ MENU

DKP - hlavní scéna

10.00

Ukázky práce seminářů

DKP - hlavní scéna

15.00

IX. PŘEHLÍDKA INDIVIDUÁLNÍCH VÝSTUPŮ S LOUTKOU

DKP - malá scéna

11.00, 14.00 a 16.00

LÍPA

Někdo, ZUŠ Jaroměř

MED

11.00, 14.00 a 16.00

BROSKEVNÍČEK MOMOTARÓ

Hinomaru, Kyjov

Spolkový dům

10.00, 15.00 a 17.00

NENÍ DRAK JAKO DRAK

Doplňkový program

Divadýlko Kuba, Plzeň

Klub v 19.00

Veřejná rozprava

Park Republiky

COP

Kino

13.00, 17.00 a 21.00

Festival loutkových filmů

DKP - hlavní scéna

20.00

JAMES BLOND

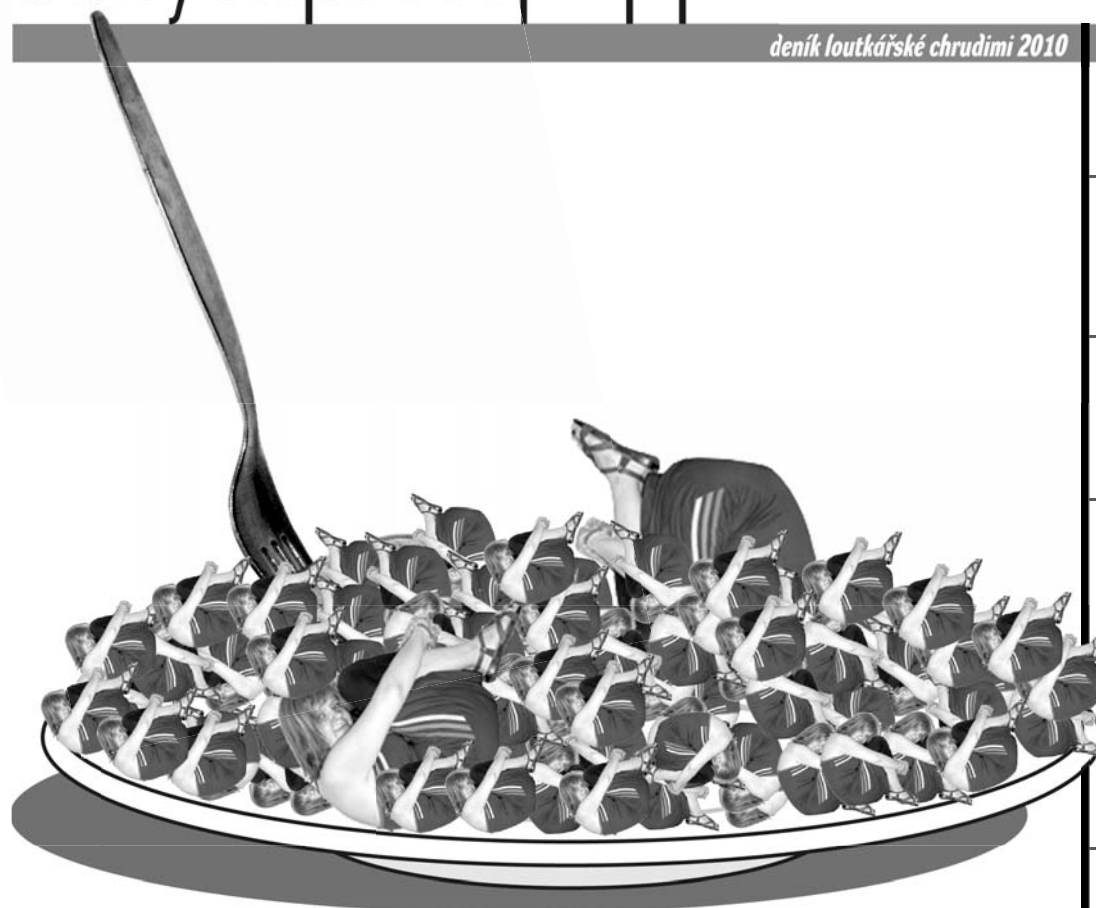
Inspirativní program

Divadlo Alfa, Plzeň

Modrá Hvězda

22.00

LOUTKÁŘSKÝ BÁL S VYHLÁŠENÍM VÝSLEDKŮ FESTIVALU

Petra - Vanilka - Hlubučková

předkrm

Tak loutkářští labužníci - malí i velcí, nahamání? Či dokonce přežraní? Máte stále chuť?

Pokud ano, tak papejte, neboť je tu poslední den a na hostině už moc pokrmů nezbývá! Máme tu poslední čerstvá představení, poslední, jistě chutný koncert, poslední pikantní roborový seminář a na závěr pořádný hodokvas v Modré Hvězdě! Tam už bude dovařeno, můžeme odložit ubrousek, naposledy pomlasknout a směle zavolat číšníka a požádat o vyúčtování.

Ale zapomeňme ve Hvězdě alespoň na chvíli na „jakási“ ocenění a poslední poplácávání na zádech. Záleží na tom? Nejsou podstatnější jiné zážitky? Např. objevování možností svého hlasu či těla na seminářích? Samotná představení na pódiu, která jsme si užívali jako herci, porotci či seminaristé? Večery v Kačence či jiných – loutkářům otevřených – podnicích? Na roborových seminářích se řeklo mnohé a chytří či nadšení se poučí sami, rádi a dobrovolně. Do Hvězdy se vydejme, ale užívejme si spíš atmosféru posledního večera festivalu a vychutnávejme pocit dobře zaplněného žaludku.

Toť vše ode mě - na pořádné závěrečné shrnutí jsou tu jiní, ale za sebe říkám: Moc mi chutnalo!

Na této straně přinášíme hodnocení z krajských přehlídek.

Někdo ZUŠ F.A.Šporka Jaroměř Alois Jirásek, Jakub Maksymov, Jarka Holasová: LÍPA

Na scéně je na stole velká lepenková krabice. Přichází Jakub, odkryje víko, přední stěnu nasvítí lampičkami a my zjišťujeme, že se díváme na malé jeviště s mlýnem. Jakub vezme knihu a čte, jak má být pro první jednání scéna vybavena. Všechno doladí a pak začne s malými marionetkami zkoušet vlastní variaci Jiráskovy Lucerny, včetně veškeré obsluhy technické (světlo apod.). Výborně všechno fungovalo až do scény cesty k lípě v noci, kdy bylo na scéně větší množství postav a Jakub už nezvládl větší vyhrávání a kontrasty v jednání postav. Je to inscenace nesporně chytrá, nesoucí hlubší sdělení, ale v samotné realizaci má ještě rezervy. Vzhledem k tomu, že Jakub bude na inscenaci určitě ještě dále pracovat (tak jako tomu bylo u jeho předešlé inscenace Ve dvě na hruškách), domníváme se, že by program LCH rozhodně obohatila. Už teď je cenná především pro originální autorskou interpretaci české klasiky.

Alena Exnarová
(redakčně kráceno)

Loutkový soubor Hinomaru Kyjov BROSKEVNÍČEK MOMOTARÓ /japonská národní pohádka/

Hlavní postava této v Japonsku nejoblíbenější pohádky se narodí vyloupnutím z obrovské pecky veliké broskve, která po řece připluje k domečku dědečka a babičky, marně léta toužících po dítěti. Broskevníček posléze zbaví Japonsko zlých strašidel a kouzel zabitím pekelného krále Émma-ó.

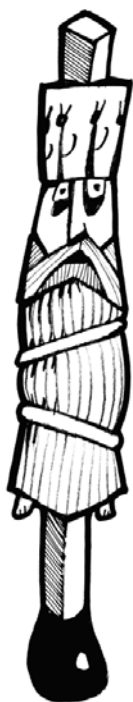
Petr Moudný inscenuje tuto pohádku jako one-man show. Celá pohádka začíná čajovým obřadem za zvuků japonské lidové hudby, vypravěč seznámí vždy diváky česky s obsahem následujícího obrazu, aby posléze tento obraz v malém marionetovém divadélku odehrál v originále. Celá inscenace má nádech mystična a tajemna a příjemně strávené doby.

Hraje se v malém loutkovém černě natřeném domácím divadélku odkrytým voděním, jednoduchou marionetou hlavního představitele a plošnými loutkami dalších postav. Všechny složky inscenace obsahují lehkou nadsázku a obdiv k Japonsku. Přestože se v závěru ukáže, že se jedná o jakousi mystifikaci, je tato inscenace zajímavý pokus.

Petr Moudný po léta pracuje naprosto sám, což se ukázalo jako velký přínos pro jeho práci. Je autorem dramaturgie, scénografie, loutek, výběru hudby. Sám je i režisérem i hlavním představitelem. Zaujme okamžitě svým vypravěčským kouzlem a zároveň i v průběhu přestavení smyslem pro humor a nadsázku.

Hlavním problémem, na který porota TLJ autora upozornila je délka úvodní části a plošná loutka babičky.

Jaroslav Dejl
(redakčně upraveno)

Hus na rožni

Labužník při této výroční příležitosti přináší jedinečný staročeský recept, oblíbenou to pochoutku všech našich babiček i prababiček včetně Zikmunda Lucemburského.

Pro 8-12 porcí potřebujeme:

1 Hus vážící přibližně 35 kg, 1 hlávka zelí, 3 jablka, 500 g brambor, 1 větší cibule, Řeč o míru, ocet, sůl, kmín.

Příprava:

Očištěného Husa důkladně duševně omyjeme a osušíme. Na povrchu i uvnitř mu to pořádně osolíme a necháme v chladu odležet. Pak okmínujeme a vložíme na hranici.

Husa podlijeme vodou a zvolna pečeme. Během pečení několikrát vidličkou lehce propíchneme hábit, aby se vypekly všechny po kapsách ukryté Bible. Přeléváme výpekem a vyzýváme k odvolání článků, Hus zatvrzele odmítá.

Zelí nakrouháme a přidáme k téměř měkkému Husovi spolu s na kolečka nakrájenou cibulí. Zastříkeme svěcenou vodou a octem a okmínujeme. Zatímco Hus zpívá Christi virgo dilectissima, loupeme a krájíme brambory, které po 10 minutách přidáme spolu s nastrouhanými jablky a Řečí o míru.

Posledním jablkem obložíme Husa, 15-20 minut pečeme, načež jej naposledy vyzveme k odvolání. Jakmile odmítne, servírujeme.

Po konzumaci je nezbytné vhodit ostatky do řeky Rýna.

Jako dezert možno podávat Jeronýma Pražského.

Co se včera navařilo

Pavel Lohonka ŽALMAN

Folková meditace do třetice... Co započali Ulrychovi, udržel Robert Křesťan a potvrdil ŽALMAN a spol. Představte si lehký kýč: zapadající slunce, kytary a flétny, a slova jedné písně: „...do vysokých trav, chođíval jsem k ní...každý motýl nespí...“ Možná kýč, možná... Ale není to nádhera? Aby toho rozjímání a krásna nebylo moc, odlehčoval vše Pavel Lohonka svými promluvami mezi písničkami. Nejdříve publiku oznámil, že si na konci, na stupnici od 1-5, ohodnotí své vystoupení, neb tak činí po každém koncertu. Jindy nás zase „seznámil“ s historií vzniku Českých Budějovic. Ale především skvělá hudba a zpěv bavily celé publikum více než hodinu.

Nádherná folková meditace. Díky za ni, byla skvělá!

PS: A jak bylo zazpíváno: „Nepůjdem z hospody až bude ráno, až bude na nebi hvězdiček málo. Nepůjdem z hospody až bude den, až nás muzikanti vyprovodí ven.“ Tak se toho držíme!

-van-

Pavel Lohonka ŽALMAN

Svět podle Fagi

Já nemám problém! Vy máte problém... FAGI. Nahota spontánního výsměchu serióznosti se svíjí za zvuku Beat Boxu na parketu poslední tančírny v Praze. Zapráskané představení. V podání hudebníka s nejloutkovějšími pohyby na české muzikální scéně. Mlátit diváka Kralickou biblí po hlavě. POSELSTVÍ? Hlavně nebyť PATRIKEM! 13 let. Dospělá. Uvaří nebeský mix především slovního humoru. Láva je všude. A vata R. S chaotickou dokonalostí vizuálních fórků. Sóló %. Zničí vtipností snad každého. DÍKY. Do Dna Nadšený kus Obecenstva.

-SUD-

GASTRO-FAGI

COMIX

Porcování

JENOVEFA

Hle, první loutkový pokus činoherního souboru z Poniklé a hned se povedlo dílko zdařilé, třebaže s drobnými vadami.

Uchopení starého textu, jeho přepsání do velmi jednoduchého a přitom dostačujícího scénáře s použitím vlastních veršů, to vše sehrané jednoduchými javkami. Bohužel loutkový plán patřil k té slabší stránce inscenace. Přestože v některých situacích soubor ukázal, že umí přemýšlet loutkově (rytíř v nočním úboru odchází za hlasitého dupání po „schodech“ do místnosti o patro níž, aby se převlékl do brnění – zvuk – a opět vystoupal nahoru, příchod tří mužů k umírající Jenovefě), většinou

byly loutkové obrazy nerozehrání, rozpačité, nevypointované a nejisté – herecky i hlasově. Práci s loutkou jste ale uchopili a pochopili správně – umíte hezká a přesná gesta, což můžete považovat za základní pilíř své další práce. Naproti tomu práce se zkratkou nebo některými detaily (mávání šátkem v několika variantách, hromadná loutka pomalu se sunoucí armády vojáků, myšlenkové pochody proradného správce v kreslené podobě, perspektivou přibližovaná mapa, přilet rozčtvrceného ducha) byla velmi příjemná a svižná, ale o to více ukázala na disproporci s loutkovým plánem v horním kukátku. A někdy byla časově zdlouhavá.

Nečitelný (a svou dokonalostí výtvarně „odjinud“) byl kalendář. Nebylo jasné, zda vymezuje čas dlouhé bitvy či dlouhé cesty domů.

Pozor na diváka „šťouru“. Když nemůžete ukázat opravdové psaní dopisu, raději ho zahrajte jinak.

Líbilo se mi odhození brku před paravan, ještě tam mohlo skončit pár stovek rozsekaných pidisaracénů.

Živé ruce (Jenovefa) a hlas mi najednou připadaly až patetické.

Nebojte se hledat a vymýšlet loutkové akce a jejich gradování a ozvučování „na živo“ (facka - tlesknutí, i povzdech nebo citoslovce lze považovat za zvuky, které hru oživí).

Děkuji vám a doufám, že se zase potkáme. Vaše mile naivní herectví mne velmi potěšilo.

Martina Hartmannová

Jenovefa

Chci nášup – 4,3 %

Prošlé – 2,9 %

(připsáno – šlejšky!)

Už asi 10 let prošlé – 4,3 %

(připsáno diváky)

UHO – 1,4 %

Delikatesa – 4,3 %

Nedovařené – 16 %

Nemastné, neslané – 4,3 %

(připsáno diváky)

Výživné – 34,8 %

(připsáno – vše rapidně zrychlit!!!)

Přidala bych energy dring – 5,8 %

(připsáno diváky)

Dietní – 13 %

Nudovefa – 2,9 %

(připsáno diváky)

Dnes jsme tomu přišly na chuť – 5,8 %

(připsáno diváky)

JENOVEFA

Pro atmosféru, poetiku i temporytmus inscenace je zcela zásadní užití dobové hudby skupiny Ignitus. Hledejte více témat a vyprávějte – sděľujte – emoce i touto cestou. Jedno lyrické hudební téma v roli leitmotivu má tendenci temporytmus brzdit. Zvláště pokud se i ruchy drží tak zvané při zdi. V hereckých akcích je poznat, že hudbu slyšíte. Také pozorně proveřte ekvalizaci reprobedny. Těším se na další „kousek“.

Vráťa Šrámek

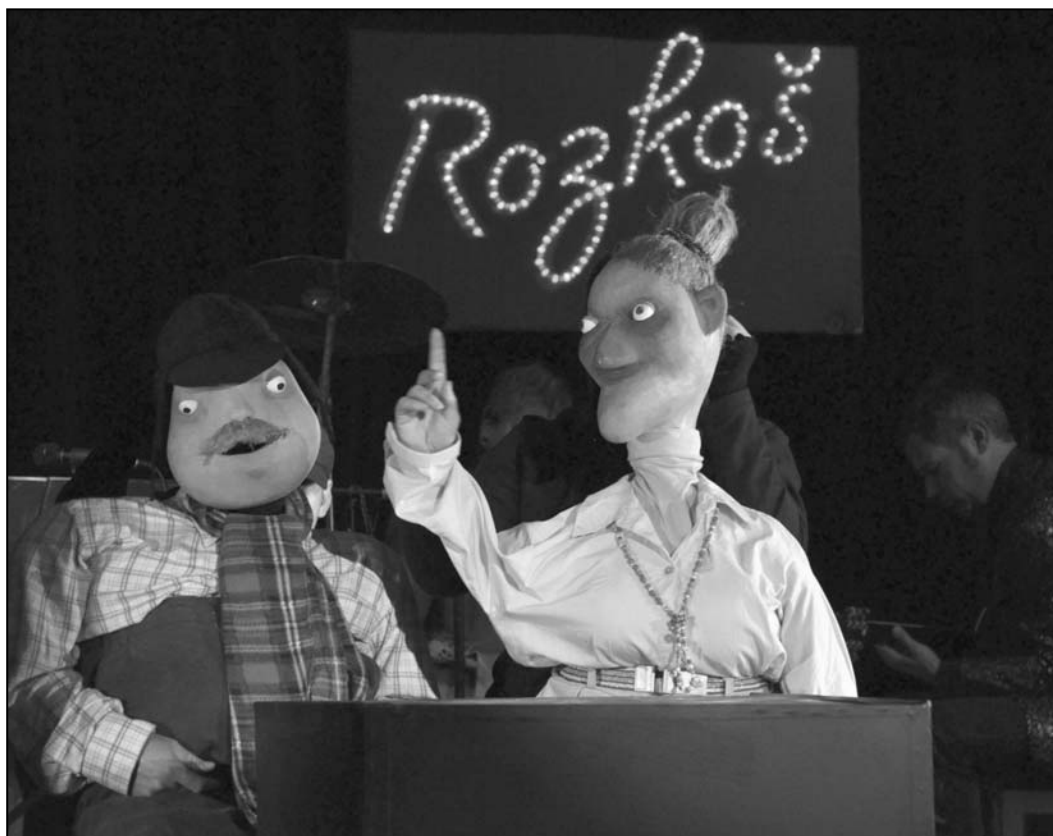
KOLO ŠTĚSTĚNY A MENŠÍ KROUŽKY

Jestliže z lásky k loutkovému divadlu uděláme „loutkově“ inscenaci podle knihy, která je sama o sobě velmi nedramatická (a pokud ano, tak spíše směrem k nějakému alternativně činohernímu scénickému provedení), tak se dá hovořit o lásce zaslepené.

Kdykoliv si vezmu do ruky text, který chci inscenovat na loutkovém divadle, tak si nad ním v samotném úvodu položím otázku: „Proč právě loutkami?“ Oblíbená odpověď „Proč ne?“ sice lahodí uchu zavlitého loutkáře, nicméně je silně alibistická a zásadně podkopává základy chystané loutkové katedrály (inscenace). Loutkové divadlo svou formou, estetikou, schopností oživit neživou hmotu, možností karikatury, nadsázky, zkratky a zároveň svou metaforickou či symbolickou podstatou se zásadně liší od divadla činoherního. To je fakt, který musí tvůrci chápat, ctít a využít zároveň.

Když už však je má láska k loutkám taková, že do toho půjdu po hlavě „loutkově“ bez ohledu na to, že text loutkám nic nenabízí, je třeba se alespoň snažit situaci vhodné pro loutkové ztvárnění vytvářet. A když už se ani to z textu vytlouci nepodaří, měli bychom se alespoň pokoušet s těmi loutkami pracovat co nejpřesněji – jak v jejich samotné volbě, tak při jejich animaci.

Vít Peřina

KOLO ŠTĚSTĚNY A MENŠÍ KROUŽKY

Inscenace je již tradičně provázena dobrou scénickou hudbou. Tentokrát je to tříčlenná kapela přímo instalovaná do dramatického prostoru, je součástí veškerého zvukového dění. Jako by měla tvořit fundament, na němž se celý příběh odehrává. A hraje téměř nonstop od lehce psychedelické muziky, přes akordeonový „kolovrátek“ až k jazzu. Drží se přísně, při dobré kvalitě muziky, svého scénického vesla. Stává se tak dalším výrazovým prvkem poetiky (nálady, atmosféry), kterou si soubor zvolil jako klíčovou pro inscenování tématu. Střídání témat hudebních se však příliš drží jedné výrazové a dynamické linie, která je bohužel zdvojením složky herecké, které vládne stejná linie dynamiky. Jsou místa, kde by předznamenání budoucí situace (hudebního tématu) lépe prospělo temporytmu inscenace, neboť jediným vybočením jsou dvě velmi dobré a dobře zpívané písně (barmanky a policajta). Pojmenování kapely jako výrazného prvku v dram. prostoru se dále neřeší. Příběh se tak ocitá na jedné nestrukturované vlně a inscenaci chybí vnitřní dynamika vztahů.

Jakési téma ošklivosti, smůly, osobního neštěstí roste do výrazu, který přestává sdělovat téma a je pro diváka špatně čitelný až nestravitelný.

Přenést do nitra divákovy myslí silnou emoci, krajní polohu, je těžký úkol a interpret musí být touto emoci dostatečně nasycen, aby síle výrazu nepropadal – od režie až po herce.

Přeji souboru do další inscenace jasnou mysl a další dobrou nejen muziku.

Vrátě Šrámek

Kolo štěstěny a menší kroužky

Chci nášup – 3,9%

Přebořené – 2,6%

Prošlé – 9,2%

UHO – 1,3%

Delikatesa – 5,3%

Nedovařené – 3,9%

Fastfood – 6,6%

Pikantní – 7,9%

To jsem ještě nežral – 11,8%

(připsáno diváky – No já nevím...)

Výživné – 1,3%

Ještě jeden majáček

a zabil bych se!!! – 2,6%

(připsáno diváky) – nejlepší byla Kor-
dula – moderátorka divádlá)

Jedovaté – 6,6%

(připsáno diváky)

Vývar – 17,1%

(připsáno – šlichta)

Spálené – 19,7%

(připsáno diváky)

Pohádky o kohoutkovi a slepičce

Chci nášup – 4,4 %
Prošlé – 2,2 %
UHO – 2,2 %
Delikatesa – 34,1 %
 (připsáno – brilantní!!!! krtek a šnek)
Pikantní – 8,8 %
 (moc krásné – opravdu!)
Výživné – 23,1 %
 (připsáno – TOBIK; příliš velká porce; dlouhé a dva obrázky kuřátek)
Dietní – 2,2 %
Příliš velká porce – 1,1 %
 (připsáno diváky)
O 4 pohádky míň – super – 8,8 %
 (připsáno diváky)
Možná o 5 :-) – 4,4 %
 (připsáno diváky)
Móóóc dlouhé (jinak OK) – 8,8 %
 (připsáno diváky)

POHÁDKY O KOHOUTKOVĚ A SLEPIČCE

Vyzdvihovat kvalitu a potenciál loutkohereckého souboru Střípek z Plzně je v podstatě nošením dříví do lesa. Přesto musím zmínit, že jsem viděl představení, ve kterém především loutkoherecká vybavenost souboru snese srovnání s animačními dovednostmi profesionálních souborů.

Proto si dovoluji zaměřit se na oblasti, ve kterých shledávám nedostatky či problémy jejich inscenace Pohádky o kohoutkovi a slepičce.

Prvním a hlavním problémem představení je jeho délka.

Inszenace je složena z jednotlivých pohádek, epizod ze života Kohoutka, Slepičky a jejich zvířecích přátel. Epizody ale nejsou tematizovány v celku, chybí jim vnitřní příběh a pokud se v inscenaci objevují témata (přátelství, odvaha, pomoc v nouzi, rodina...), jsou natolik rozmělněná, že v konečném vnímání představení selhává nejen pozornost diváků, ale vytrácí se i nadšení z loutkoherecké práce.

Preferování některého z témat by potlačilo rozehrávání jiných epizod, ne-li jejich vyloučení ze hry.

K určité nečitelnosti dramatických akcí, situací přispívá jinak profesionálně provedená výprava. Účelné, výtvarně bohaté loutky ve stejné výtvarně přebujelé výpravě ztrácejí výraz. Zvláště ve scénách, ve kterých se loutek na scéně kumuluje více. Nahnědlému Vepříku a hnědému Psu pozadí z kostýmů či zadní dekorace nepomáhá.

Světelné možnosti velkého sálu divadla K. Pippicha bohužel této inscenaci nepomáhají. Neumožňují lokaci pozornosti na jednotlivé plány dekorace a na akce loutek v těchto plánech. Proto plné nasvícení scény z neprofilových světél umístěných v několikametrových vzdálenostech od dekorace celek obrazu zploštily a ještě zvýraznily nečitelnost. Přispěly k únavnosti představení.

Světelný půdorys divadla donutil soubor umístit paravanovou dekoraci do úrovně portálu scény, tedy hloub do jeviště, což bohužel způsobilo i labilnost vnímání hlasů a živé hudby.

Děti zajisté mohou unést délku představení. Ale pro takto vybavený soubor by to neměl být důvod nezamýšlet se nad tématy polemik veřejné rozpravy.

Tomáš Volkmer

O KOHOUTKOVĚ A SLEPIČCE

Úvodem dramaturgický vtip:

Přinese jednou jeden začínající autor do jednoho divadla svou vlastní dramatickou prvotinu. Po týdnu se autor s napětím vrací do kanceláře dramaturga a čeká na ortel. „Moc krásně jste to napsal! Rádi bychom u nás vaši hru inscenovali,“ potěší autora dramaturg. „Jenom si myslíme, že byste v té hře měl jeden obraz škrtnout.“ „Vážně? A který?“ „To je jedno.“

O kohoutkovi a slepičce v podání plzeňského Střípku se řadí k těm šťastným inscenacím, jejichž klíčový nedostatek lze vyřešit velmi snadno. Tady se prostě musí škrtnout po celých částech (pohádkách) a čím více se inscenátoři odváží, tím lépe. „Echtovní“ mateřinka tohoto typu, určená těm opravdu nejmenším, krátkou časovou metráž opravdu unese. Ze současné podoby lze bez jakýchkoliv skrupulí připravit dvě regulérní inscenace: Pohádky o kohoutkovi a slepičce 1 a Pohádky o kohoutkovi a slepičce 2. Nebo že by Pohádky o Kohoutkovi a následně Pohádky o slepičce? To už by asi nešlo. Každopádně končím radostnou zprávou pro Střípek: máte hotovo i na příští sezonu!

Vít Peřina

POHÁDKY O KOHOUTKOVĚ A SLEPIČCE

Přimlouval bych se za vyšší tóniny písniček. Zbavte se dohrávání situací hudbou tam, kde následuje dramatická situace – přichází noc, liška jde do kurníku apod. Používejte všechny nástroje bez ostychu, je třeba větší dynamika hudebního výrazu. Je radost s vámi sdílet divadelní čas.

Vrátá Šrámek

Drobky z veřejné rozpravy dne července pátého

Jenovefa

Menu

Příjemné představení, dobře uchopený starý text, dobrá koncepce, ale vyvstaly otázky jak pracovat s temporytem, s loutkou a se zvuky a textem na divadle.

Z diváků

Pobavilo mě přibližování mapy, ale pro ne-kartografy to možná nebylo úplně srozumitelné.

Ocenila jsem vlastní verše, ale bylo by třeba je recitovat jako Shakespeara.

Luděk Richter

Je to soubor, který zřejmě začíná. Díky tomu dokážete nacházet nové pohledy, které jsou úžasně naivní. Jenověfu sice známe, ale vy tam spoustu informací nesdělujete. Závěr si řekněte po svém způsobu, ale měli byste ho tam někde mít.

Martina Hartmannová

Text byl hezky zkrácen, fórký jsou fajn, ale je tam disproporce mezi spádem fórků a vlastním loutkovým plánem, kde všechno vážně – text, práce s loutkou, atd. Přitom i tam máte potenciál a nápady, ale je třeba je využít.

Jakub Hulák

Plytkost textu jsem vnímal jako nadsázku, ale přál bych si, abyste mi to potvrdili. Závěr by stálo za to zpřesnit, ale ačkoli příběh Jenovefy neznám, tak jsem v tom netápal.

Vrátka Šrámek

Rozumím naivitě, že používáte jediné hudební téma, ale nevím, jestli je to udržitelné. Nepodléhejte lyrčnosti tématu a hudby – parodii můžete dotáhnout. Zvuky jsou významotvorné.

Tomáš Volkmer

Kalendář tam trčel. Když jsou všechny ty loutky naivně pojaté, proč tam jsou nesourodé prvky? Je lákavé dělat bitvu nedramaticky, něco, kde by měla lítat krev.

Kolo štěstěny a menší kruhy

Menu

Viděli jsme inscenaci, kde je silná hudební složka, dokážete vládnout hlasem. Otázky, které jsme si pokládali: strukturování tématu, výběr loutek.

Jana Štrbová

S loutkami zápasili. Proč si vybrali tak monumentální loutky?

Soubor

Téma nás pronásledovalo dlouho. Říkal jsem si, že to nejde dělat. Já jsem si neuměl představit nic jiného, než manekýna. Měli jsme dokonce krizi v souboru. Ignác se nabízel jako velký. Nakonec jsme udělali všechny velké a to jsme si asi sami zavařili.

Vít Peřina

Proč takovou knihu loutkama? Je důležité si, i přes osobní vazby k určitým textům, položit otázku: proč hrát loutkama tuto hru?

Jakub Hulák

Já tu knihu nečetl. A nerozuměl jsem o čem se hraje. Mě to nemělo šanci oslovit, nepřečetl jsem příběh, ani

téma, pokoušel jsme si něco malinko domyslet. Snad to bylo pouze pro ty, kteří ji četli.

Hlasy z lidu

Příběh mi přijde lineární, nečetla jsme vrcholy. Je o chlapovi, který žije v hnusném světě a mluví o hnusném světě a sám je hnusný. V knize jsou situace vygradované v tom „hnusným“ do absurdna, což v inscenaci nenastalo.

Tomáš Volkmer

Manekýny jsou jedny z nejnáročnějších loutek na vodění. Dva, ne-li více lidí vodí jednu loutku a musí se cítit, vnímat, musí vědět, co mají dělat, kam směřují, jaká ta postava je, její téma,....

Vrátka Šrámek

Ve chvíli, kdy propadnete tomu, co se snažíte rozehrát, tak se divák brání to přijmout. Nadhled pomáhá člověka získat.

Pohádky o kohoutkovi a slepičce

Menu

Profesionální představení, s vybaveným souborem, s velmi výraznou výtvarnou složkou. Témata, kterými jsme se zabývali byla délka představení, epizodičnost představení, ta nám bránila vnímat jej celistvě, světlo ve vztahu k výtvarnu a hlasová složka k výtvarnu.

Hlas z davu

Přišlo mi to didaktické. Neměl jsem rád – už jako dítě – když ze mě někdo dělal dítě.

Luděk Richter

Problém je, že hrajete pro nejmenší děti. Šli jste s dělem na vrabčáka. Příběhů je moc. Scénografie je na tyto jednoduché pohádky mohutná. Je bombastická i barevnost. Ten rozpor se objeví i v tom, že žádná z těch pohádek nemá pointu.

Hlasy z davu

Kohout mi přišel úžasný. Mně se líbila scénografie. Že loutky nejsou z jednoho typu látky. Oceňoval jsem drobný fórký i pro dospělé, ale tím, jak to bylo dlouhý, tak toho už bylo moc.

Soubor

Teď už víme, že jednu pohádku budeme vypouštět. Ale když už jsme to vytvořili, tak jsme si říkali, že to tady zahrajeme.

Vrátka Šrámek

Kapela za paravánem mizí výrazně. Používejte buben, který tam máte. Používejte tu dynamiku, kterou buben nabízí.

Jakub Hulák

Čistota a vycizelovanost vašich představení na mě působí tak, že si někdy přeju, abyste mě to zlidštili, přiblížili nějakým „špinavým“ prvkem.

Štěpán Fílcík

Pro mě jsou ty pohádky zaměnitelné. Je jedno, v jakém pořadí ty pohádky hrajete. Kdyby se všechny ty pohádky sklenuły, přispělo by to té inscenaci.

Luděk Richter

Jde o to, aby to gradovalo a to může po stránce formální, ale i po obsahové.

Můj žblept

JENOVEFA

Příchozí diváci jsou připravováni od samotného začátku. Potěšil mě jídelní lístek – program⁽¹⁾. Zvláště, viděl-li jsem před sebou oponu, o které byl uvnitř příběh. V programu je arabská mapa světa z 8. století, která též v představení (pardon, při hostině) figuruje.

Obsluhující mluvili v řeči vázané a mnoho řeči nenadělali. Přesto se mi zdála půlhodinová hostina poněkud vleklá. Bylo to proto, že jsem netušil, jsem-li na hostině meditativně obřadní či civilně restaurační?

A co mě v krmí obzvláště potěšilo? Plochá chuťovka rozkošných snů padoucha Goloa.

⁽¹⁾ Pozor! Jídelní lístek alias program nebyl vypracován ve 4D, nebyl luminiscenční, dokonce ani k jeho sledování nebylo zapotřebí speciálních brýlí, znalosti angličtiny, němčiny, arabštiny, a dokonce ani svahilštiny. Metalízu také neměl – byl černobílý.

KOLO ŠTĚSTĚNY A MENŠÍ KROUŽKY

Při příchodu do sálu jsem viděl připravené hudební nástroje – bubny, klávesy... To bude mít Vráta radost pomyslit jsem si, uvelebil se a čekal na hostinu. Byla nezvyklá. Soubor (pardon kuchaři) zcela záměrně připravil krmí z ošklivosti a posunuté hlouposti. Přehlížeje nechutný hodovní stůl, vzpomněl jsem si na estetiku ošklivosti Jana Saudka. Ten ve svých fotografiích v ošklivosti překvapivě nachází poezii a krásu. Na jídle, které nám pomocí manekýnů⁽¹⁾ zprostředkovávali hořovičtí, však, domnívám se, k žádnému posunu nedocházelo. Tak mě napadlo, že jsme svědky nekonečně nastavovaného štrůdlu z Guinnessovy kroniky rekordů. A ještě mě napadlo, že by nakouskovaný celek mohl být zajímavým menu pro otrlé gurmány ve speciálním kabaretu.

⁽¹⁾ Ani v tomto představení jsem nepochopil použití manekýnů. Klidně je mohli hrát lidé.

POHÁDKY O KOHOUTKOVI A SLEPIČCE

Kuchaři sázeli na jistotu. Strava byla sice dobrá, ale vždy předvídatelná, nevzrušující, bez překvapení. Děj na velkém plánu (hodovního stolu, či jeviště) není vždy přehledný. Bylo pro mě překvapující, že děti (v 15.00 hod) po hodině hostiny odmítaly lahůdky, které se jim nabízely a chtěly jít domů. Nechápu. Po hostině stejného menu v Plzni jsem mlaskal ještě v Sudoměřicích.

Žblebtavě žblebtající Žblebta

Šéfkuchaři

Druhým šéfkuchařem 59. Loutkářské Chrudimi, kterého vám představíme, je pan **Jiří Kadeřávek**.

Jeho cesta k této přehlídce byla vcelku jednoduchá.

Když 1. prosince 1991 nastoupil do Chrudimské besedy příspěvkové organizace města Chrudimi souvisela s tím automaticky organizace tohoto svátku loutkářů.

„Organizace konkrétního ročníku často začíná hned v průběhu toho právě probíhajícího a možná už dříve,“ usmívá se pan Kadeřávek. „S paní Láznovskou z NIPOS-ARTAMA jsme se setkali už tady a předběžně jsme přemýšleli nad jubilejním 60.ročníkem,“ dodává. V září většinou zasedá odborná rada, a ta vytváří propozice na další ročník. Do hlavního programu jsou nominovány inscenace z krajských přehlídek, která jsou následně odsouhlasena a potvrzena programovou radou. Pak nastupuje Chrudimská beseda. Zajišťuje pro soubory technické požadavky, prostory, technické zabezpečení, personální zabezpečení při představeních a ubytování. Také je na jejích bedrech příprava, tisk a distribuce propagačních materiálů. Na rozhodování o inscenacích do inspirativního programu se podílejí obě organizace. Doplnkový program tvoří představení určená spíše pro chrudimskou veřejnost. Program, lektory a charakteristiku seminářů dostane Chrudimská beseda od NIPOS-ARTAMA, ale nabídku přes internet už řeší beseda. Pan Kadeřávek přiznává, že na divadlo během roku chodí jen sem tam. A na otázku, která představení se mu nejvíce líbila na letošním ročníku LCH přiznává, že „čím víc stárnu, tím víc si vybírám. Představení Divadla Continuo pro mě bylo nádherný. I představení Víti Marčíka se mi líbilo.“

-red-

Pod pokličkou

K (Kostýmní etudy aneb tělo jako scéna)

Náhlednutí pod pokličku dne 3. července

Hned na úvod nám paní lektorka Irena Marečková vysvětlila, že druhý název našeho semináře je vlastně špatně. Nesnažíme se na těle vytvořit scénu, ale vytvořit kostým, který ji přímo tvoří. Jen pro pořádek. Takto poučení jsme se s chutí pustili do práce. Někteří (aktivnější) seminaristé si přinesli předlohu příběhu, kterou ale (většinou) záhy opustili. Prý to nebylo ono.

Narážíme na nové a nové problémy, hrajeme si s materiálem, zkoušíme různé variace kostýmů, vyrábíme make-ty. Objevujeme nové scény, skryté přímo v záhybech látek a zároveň s nimi vymýšlíme příběhy. Šijeme, batikujeme, stříháme, malujeme, ale i debatujeme, hledáme chyby a radíme si. Ještě vlastně ani nevím, jak naše výtvo-ry dopadnou. Jestli jako guláš, UHO nebo delikatesa. To budete moci posoudit na závěrečné výstavě v úterý. Ať se vám líbí.

Agent Šopský makarón

A (Anatomie rytmu v prostoru a čase)

Absolventi A semináře Aktuálně pracují na Absolutní dokonalosti (A?)rytmických Akcí. Bubnující banda se poflako-ovala s piváky kolem vodní dýmky, jen tak si seděla a sem tam bušila do bubnů, zatímco tančící Afričánčata se válela po zemi a zcela nenáročným způsobem opako-ovala kroky. Pot na čelech všech Asociálů způsobuje Asi sluníčko...

Agent Acidofilák

Anatomie rytmu v prostoru a čase

Skrytá ingredience

Z (Zvuk – Hlas - Divadlo)

O semináři Z nás informoval tajný Agent Ředkoička

Dneska jsem viděl už konečnou formu semináře, ale co jste dělali ze začátku?

Různá hlasová cvičení, pěvecké improvizace. Prostě jsme to jen se zavřenýma očima nechávali plynout.

Zrodilo se z těch improvizací něco celistvějšího?

Zkoušeli jsme řadu věcí, třeba středověký chorál, swing, blues... Honza nám vždycky předzpíval základní melodii, na kterou jsme se chytali a třeba pak zkoušeli vlastní věci. S těmi skladbami, které vznikly, přišel většinou Honza, na začátku byl nějaký popěvek a my jsme to dotvořili.

Co když se přihlásí člověk, který neumí zpívat?

Těch nepěvců, co to o sobě tvrdí, tam je asi polovina. Nejde o techniku, ale o to nechat ten hlas znít. Honzovi se skvě- le podařilo nás do toho dostat, že to zní. Přitom na nás vůbec netlačil, šlo to postupně, úplně přirozeně.

Slyšel jsem i nějaké zmínky o výletě...

To jsme měli v sobotu výlet, asi 5 km tam a zpátky do Kočí, kde jsme nějakou hodinu a půl zpívali v kostele, je tam takový malý moc pěkný dřevěný kostelík, tak jsme si tam dali hlasovou improvizaci.

Proč sis vybral zrovna tento seminář?

Jednak podle jména – o Matáskovi jsem už předtím slyšel – jednak protože mě zajímá zvuk na divadle. Víceméně vylučovací metodou.

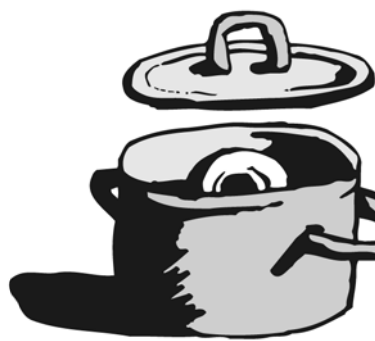
A šel bys na něj znovu?

Příští rok asi ne, chtěl bych zkusit něco jiného, ale za pár let bych se tam vrátil moc rád.

Máš pocit, že ti seminář něco dal?

Čekal jsem, že to bude víc o použití zvuku na divadle, třeba i technicky, ale nakonec to bylo jenom o hlase. Myslím, že si z toho hodně odnesu o herecké práci v souboru, oproti jiným seminářům se tu vytvořil moc dobrý kolektiv. Taky mě to naučilo, že stačí jednoduchý popěvek a když to dvacet lidí jede dokola, vzniknou z toho krásné věci.

Žabijacques

Seminář O (Od nápadu k realizaci)

Patnáct seminaristů vytvořilo v předešlých pěti dnech šest krátkých loutkových představeníček. Jaká byla cesta k těmto loutkovým miniaturám? Na seminář do Chrudimi si každý ze seminaristů měl, mohl, směl, musel s sebou přivést jakoukoliv knihu od Karla Jaromíra Erbena. V prvních dnech semináře si seminaristé vybrali text, který je oslovil a který mají chuť zkusit inscenovat. Tak vzniklo šest skupin o různém počtu osob. Literárními předlohami jim byly známé i méně známé pohádky, balady a jedna dvojice si dokonce vybrala k inscenování hádanky. Poté měli ostatním příběh vybraného textu popsat v deseti větách, nebo vybrat nejpodstatnější věty přímo z textu. Lektori semináře (Dáda Weissová a Jarda Ipser) jim něco řekli k inscenování, loutkám, zkrátka je vyzbrojili radami pro převedení literární předlohy do podoby jevištní, loutkové. Další dny už se seminaristé ve skupinkách zabývali výrobou loutek a scénografie z materiálů, které měli k dispozici (tvrzený polystyren, kartony, různé látky, papírové trubky, plastové láhve, dráty, nitě...). Ve skupinkách pak s loutkami texty nazkoušeli, oba lektori jim byli samozřejmě stále po ruce. Vznikly tyto loutkářské etudky: Dobře tak, že je smrt na světě, Balada utonulá, Král tchoř, Hrnečku vař, Jíra s kozou, Hádanky. Výsledek jejich práce jsme mohli vidět včera odpoledne ve Spolkovém domě. Silný potlesk odměnil jejich snažení.

-hahas-

Tajemství kuchyně

Seminář Z (Zvuk - hlas - divadlo)

„Pojďte dál, ale my si tu jen tak něco zkusíme,“ uvítal mě vedoucí semináře Jan Matásek. Vskutku, seminář Z jako Zkouška vokálního sboru. Těžko o tom psát, není moc co popisovat. Skupinka přibližně deseti lidí sedí v kroužku, úhledně rozdělená na první, druhý a třetí hlasy a cvičí písně. Ha! Druhý hlas znejistěl – pojďte, projdeme si ho ještě jednou. Jan Matásek hýří samými „Supr! Supr!“ Prý se to seminaristům přes noc rozleželo, i když se ten druhý hlas pořád občas ztrácí. Ale důležitá je cesta a každá někam vede.

Přibližně v půl dvanácté přichází Kuba Štrba, takže se začíná zkoušet africká písnička. A to se vytáhnou všelijaká dřívka, bubínky i bubny. Že bychom trochu fušovali do práce seminářů A? Nevadí, stejně si jdeme svou vlastní cestou. A cesta je to výtečná, potajmu si vytáhnou mobil a africký song nahrávám. Občas ulítne jeden hlas či bubínek do stoptimu – dotýkný se provinile usměje a hraje se dál. Seminář opouštím během chystání playlistu na závěrečnou prezentaci a odnáším si všeobecně platnou radu: „Důležitý je si to užít!“

Žabijacques

Moje specialita

Upekla Verča Filčíková

Slova: hambáč – naložit – fik – masný – libovolná zelenina

Bylo, nebylo. Jednoho krásného dne se narodilo děťátko, kterému rodiče dali jméno Marcel. Marcel Donald. A jak Marcel rostl...

8 měsíců

Marcel: HAM!! HAM!!! Batolí se v pokoji a snaží se donutit mámu, aby mu dala najíst. Když to nepůsobil, snaží se na sebe upozornit tím, že si začne stoupat. HAM!! HAM!! HAM-BÁČ!!

A malý Marcel spadl.

3 roky

Marcel: sedí na pískovišti a staví bábovky ve tvaru koule a oválu

Máma: Marcelku, copak to je?

Marcel: To je rajče a okurka...supr zelenina!

Máma: A nechtěl by sis radši s dětmi postavit hrad?

Marcel: A proč? Děti postaví hrad a co ty lidi vevnitř? Nebudou mít co jíst.. Já udělám jídlo a ty lidi neumřou hladu..

A maminka ho nechala, ať staví jídlo

8 let

Marcel: hraje si s kamarády Kristiánem, Františkem a Cyrilem.. hrají si na restauraci.. Marcel má svojí vlastní restauraci a jeho kamarádi se spojili a vymysleli si vlastní restauraci. Moje restaurace má nejrychlejší obsluhu ze všech restaurací!

Kristián: opičí se. No, to naše taky. František a Cyril přitakávají

Marcel: A budou si to jídlo moct vzít s sebou!

Kristián a spol.: To u nás taky, u nás taky!

Marcel: A budu dávat maso do housek a budu tomu říkat... přemýšlí a snaží se přijít na nějaký název a vzpomene si, jak mu maminka vyprávěla jeho příhodu, když mu bylo 8 měsíců.. Budu tomu říkat Hambáč... Jo a budu do toho dávat okurky a rajčata a bude to pěkně masný!!!

Franta: No a? To MY uděláme fik - fik a budeme mít kuřecí stehýnka, prsíčka a bude to proklatě dobrý!

Cyril: A hranolky!

Marcel: Taky tam budu mít hranolky! A budou pěkně naložený v oleji!

Kristián: Týýýýjo.. tak to si nás teď dostal...

Marcel: Já vím. A jak se bude vaše restaurace jmenovat? Moje by se mělo jmenovat po mě. Marcel Donald. Ale to je divný... bude se jmenovat Mc Donald

Kristián: A my se budeme jmenovat taky podle nás. A bude to jednodušší.. něco jako KFC

A tehdy vznikl geniální podnikatelský záměr čtyř kluků, kteří o deset let později založili své první vlastní firmy...

Upekla: Ondraash

Slova: zavařovat, vykrajovátko, přesolené, mňau, jakákoli zelenina

Za roh

Absurdní drama odehrávající se mezi dvěma kapkami mléka dožívajícími na stará kolena na ve(j)мінku.

1. KAPKA: Víš, myslím, že už brzo skápnu...

2. KAPKA: Kdybys nepovídala. Co si tu bez tebe počnu? Nejen od tebe fér, přítelkyně, že mi podzim života musíš takhle zavařovat.

1. KAPKA: Tak pojď se mňau!

(15 minut přestávka)

Posunujeme se o neurčitý časový úsek vpřed. Kapky již obě skáply a vyschly. A na téměř místě vyrostla loutková bouda...

PRINCIPÁL: Všichni sem, sedněte si, poslouchajte. Rozdělím role pro příští kus. Jmenuje se Za_roh. Jávka hraje princeznu, hlavní roli. Druhou hlavní roli, totiž prince, budu hrát já, protože jsem principál.

STARÝ KOMPARZISTA: Jávka má hlavní roli pořád, je protlačena a její hraní je přesolené. Kam se poděla spravedlnost?!

PRINCIPÁL: Potvrzuji, ale jako u jediné z vás je její herecký projev stále tvárný. A kus, který teď budeme zkoušet, je skvělé vykrajovátko jejího talentu.

Loutka starého komparzisty si myslí, že tam tedy loutky komparzisté vůbec nemusí být.

STARÝ KOMPARZISTA: Takže tady my, loutky komparzisté vůbec nemusíme být.

PRINCIPÁL: Nemáš pravdu, nikdo nedokáže zahrát roli křenu tak dobře, jako loutky komparzisté.

... a jak už to v absurdních dramatech bývá – nyní po jevišti přejde postava hasiče a vlašný potlesk publika dá vzniknout nečekané pointě.

POD POKLIČKOU

A

09.45 Posílám srdečný pozdrav z Afriky. Dnesní den je ve znamení příprav na zítřejší africkou party v Pippichaci. Všichni jste zváni.

Agent Vuvuzela

09.57 Vpravo, vlevo, dopředu, vzad, kruh, diagonala – jeste se orientujete? My ne a to jeste neni vse...

Zmateny Agent Vlazna voda

Z

10.23 Domlouvali jsme se co vam v utedy predvedeme. Ted zpivame starofrancouzskou pisen. No proste zazrak.

Agent Kerim

R

09.57 Hledame kousky. Sesivame. Ladime. Ukazku tunime.

Knedlík a Knedlíček

11.19 Vzpominame na seminar v 11 obrazech. Hrajeme si.

Knedlík a Knedlíček

Neviditelní kuchaři

Milena Stodolová - pokladní

Po kolikáté Vás letos můžeme vidět v tomto okýnku?
Už to bude potřetí. I když, počkejte.... Ne, je to potřetí!

Jak vnímáte Loutkářskou Chrudim?

Jako setkání. Úplně cítím tu atmosféru - Chrudim žije!

A co loutkové divadlo?

Během roku příliš nestíhám, ale když to jde, vždycky s vnoučaty zajdu. Ale během LCH to není možné – práce je moc.

A co účastníci této přehlídky?

Moc milí lidé, mám je ráda. Jsem tu po několikáté, tak si pamatuji a už si říkám: „Ten si ještě neobjednal...“

To je pravda – v počítači máte vše. Nabízí se tedy otázka: Jak Chrudimští navštěvují LCH?

Mám pocit, že dříve chodili více. Koncerty je baví – to je vidět. Ale na představení chodí hlavně babičky s vnoučátky. Většinu lístků koupí právě ti „mimochrudimští“. Ale já ráda říkám: „Máme vyprodáno.“ Plné sály jsou skvělé. I když mě někdy mrzí, že nejsou nafukovací... Je vás hodně!

Těšíte se na Loutkářskou Chrudim?

Těším, ale to víte – dnes už třeba cítím únavu. Je to náročné. Včera jsem si poprvé došla na koncert.

Co byste popřála příští Loutkářské Chrudimi, kdy tu pravděpodobně budete počtvrté?

Aby byla stejná jako letos! Moc se mi líbila. Abychom se tu zase sešli a všichni byli spokojeni!

Radek Licek

Milena Stodolová

Radek Licek - usměvavý barman na zahrádce v Kačence. Zná všechny a všichni znají jeho.

Kolik LCH už jsi v pozici barmana absolvoval?

Nevím, sedm? Šest? Asi sedm, tohle je sedmá.

Co pro tebe LCH znamená?

Spousta lidí, co sem přijede. Znamená pro mě hlavně hospodu, páč stíhám málo představení, ale ty lidi pak potkávám tady, vidím tu vlastně všechny, spousta jich sem jezdí každý rok.

A stíháš i nějaká představení?

Dost věcí vidím přes rok, co stíhnu. Tím pádem na LCH vychytávám spíš ty bonbónky, hlavně profesionály. I když kolikrát překvapí i amatéři.

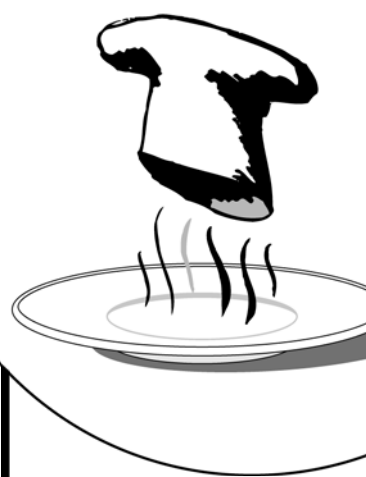
Co děláš přes rok?

Dělám jednak v muzeu loutek, tam jsem správce sbírek, a v hospodě. A Kačenka je hospoda v muzeu, takže kombinace.

Hrál jsi ty sám někdy divadlo?

To ne. Jednou jsme tady dělali kolegyni k padesátinám scénku, ale jinak ne. Občas z toho tady mám trochu komplex méněcennosti.

Žabijacques

POD POKLIČKOU

R

11.23 Pokusy o sevciceni zaverecneho vystoupeni. Ale nejlepsi bude si zase hrát.

Agent Lipovy kvet

S

11.36 Cvicime na zitrejsi vystup.

Agent Voplacame si jee

O

Dokoncovani a zkouseni predstaveni

Agent Bez jmena

H

Dnesek zacal hezky v rytmu – dupali jsme, tleskali,... Zrytmizovali jsme vety, otazky i odpovedi. Pak uz jsme se presunuli na zem a syceli s, c, t, p... A pak jsme zpivali, kreslili, ted budeme zpivat v kostele.

Agent Lipovy kvet

F

Scenky s Fagi, komiksovou 2D postavickou dostavaji s hudbou tretí rozmer.

Sunkoflekus

11.46 Probehla kratka zkouska scenek a zbytky nechavame osudu. Jeste uklid a potom zmrzlina jako konec koncuzky kazdy den.

Fmrzlina

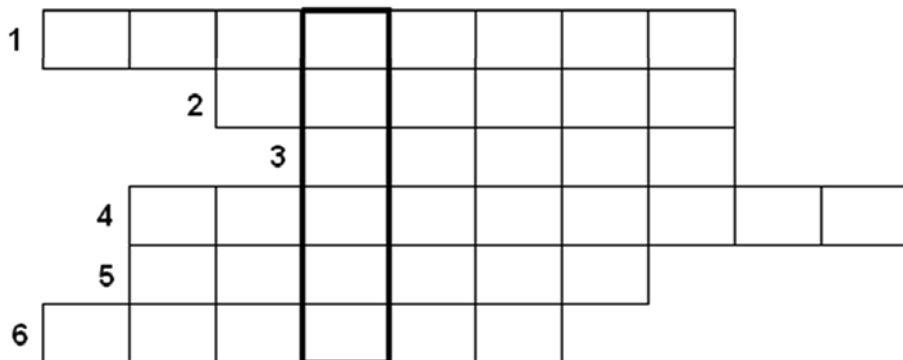
Jednohubky

Jednodenní tajenka od Luštěninky, na téma zelenina:

1. zázrak z Ameriky
2. obrana proti upírům
3. fialové zeleninové vejce

4. zelený kvěťák
5. menší sestra cukety
6. Pepkův pomocník

IX. přehlídka individuálních výstupů s loutkou

DKP - hlavní scéna
6. července v 15.00

I. kategorie (jednotlivci)

Jan Havel

Vlk, koza a kůzlátka
LS Srdíčko, Vysoké Mýto

Lenka Jandová

O Kašpárkovi
LS Před branou, Rakovník

Jana Werdichová

Individuální zpověď loutky
LS Kašpárkova říše, Olomouc

II. kategorie (studenti ZUŠ)

Jakub Maksymov, Jarka Holasová

Kdo to byl?
ZUŠ Jaroměř

Pavel Mareš

Pásek
ZUŠ Na Střežině, Hradec Králové

Monika Něměčková, Edita Valášková

Dvě
ZUŠ Jaroměř

III. kategorie

(dvou a tříčlenné skupiny)

Petr Douda, Jakub Navařík

Velký kulový
LS Sokol, Přerov

Michal Škopán, Kateřina Hejtmánová
To

Zuzana Salabová

LS Na židli, Turnov

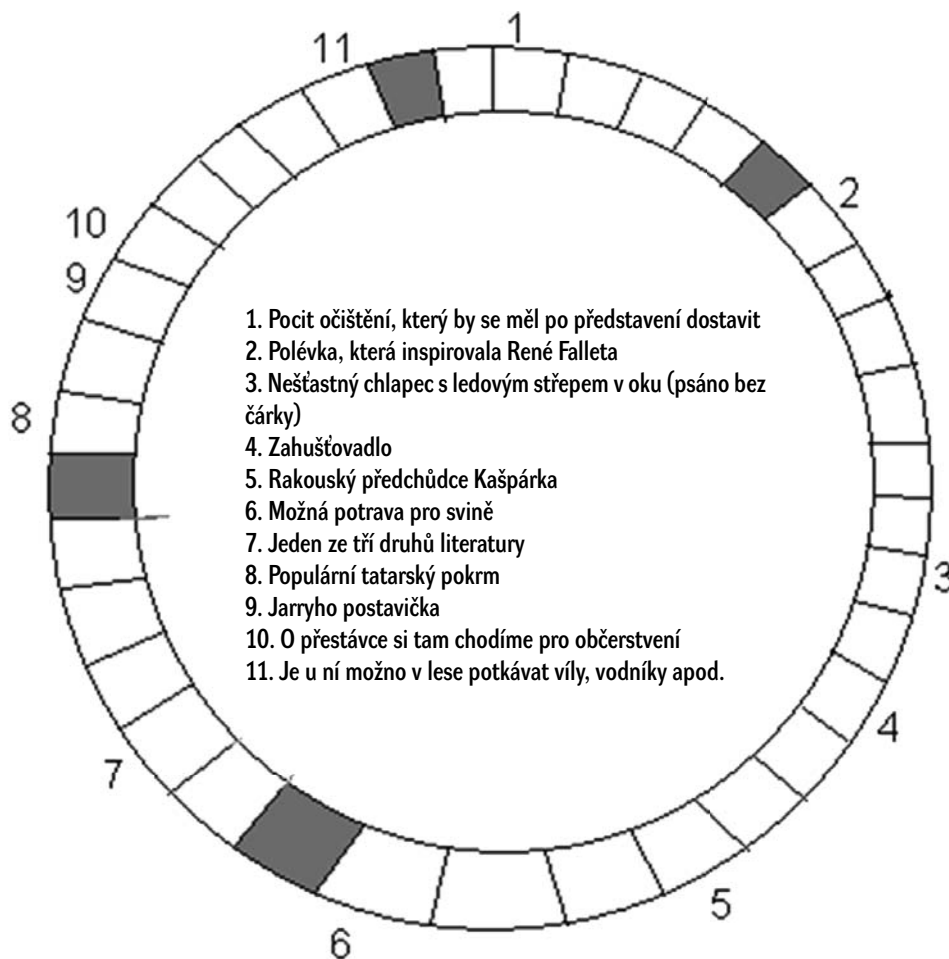
Martin Hacker, Markéta Lanková

Eskamotér
LS Jiskra, Praha

Celofestivalová tajenka, poslední dílek:

Ze včerejších tajenek byla celofestivalová opět ta nejspodnější (chybně nadepsaná jednodenní). S touto již máte všechny tajenky, které stačí poskládat za sebe. Takto vzniklá věta je poslední šifrou, po jejímž vyluštění už vás čeká jen velká cena.

V této tajence začínají slova vždy u daného čísla, nekončí však u toho následujícího, slova se jedno do druhého přelévají (konec prvního je začátkem druhého, atd.). Tajenka je vyznačená šedě.

Dobré zažívání

Jenovéefa

Přes problémy, které tato inscenace má, patří k mému pondělnímu zážitku nejvíc.

Myslím, že se autorovi úpravy podařilo najít a vzít jádro příběhu a postavit nové divadlo.

Text, který vychází z jazyka starých loutkových her, mi byl velmi sympatický a bavil mě, právě tak jako zoom, přibližující místo bitvy, mávání šátkem i pochodující šiky vojáků.

Na rozdíl od názorů na veřejné rozpravě, si myslím, že soubor předvedl velmi dobré vodění javajek. Což není nic jednoduchého.

Zvuk pochodujících šiků, muezinů svolávajících Saracény k modlitbě, řev bitvy a hudba doprovázející přestavby, umocňovala můj divadelní zážitek.

Ani mi nevadily časté přestavby za zavřenými oponkami, ale jejich délka bohužel ano. Ta, myslím si, je také na vině ztráty temporytmu a tím i vyšumění fórků i samotného konce.

Přesto pro mě byli ve své práci poctiví a držím jim palce.

Dáda Weissová

Fagi podle eF

Patnáct účastníků tohoto semináře mělo možnost za pět dní proniknout do zapráskaného světa třináctileté dospělé dívky Fagi. Pět dní byli školeni odborníkem Jiřím Jelínkem, aby nakonec předvedli, jaká je Fagi v jejich pojetí. A dokázali, že skvělá a originální, jako vždy!

Diváci se sesedli neformálně na schodech před DKP a představení začalo. Herci se do toho pustili s obrovským elánem a nadšením a tím s sebou dokázali strhnout celé publikum. Za originálního doprovodu kytary sehráli několik (ne)uvěřitelných příhod třináctileté dospělé dívky, jejich rodičů, které vždy poznala, ducha dospělosti a mnohých dalších.

Fagi nás všechny zase zapráskaně dostala.

Termoska

Z jiného soudku

Pondělí 6. července

Milý deníčku,

včera jsem fakt nestíhala. To je strašný, jak tady den uteče. Chystáme se na předváděčky. Musím říct, že mám trochu trému, ale taky se těším. To jsem teda vůbec nevěděla, že jako budu stát na jevišti ve velkém sále. Dost hroznej pocit. Seminář je bezva a lidi taky. Na jídlo už mi moc nezbyvá, ale to nevadí. Zpíváme teď každý večer a chodím tady dost pozdě spát (to jsem mamce neříkala, když mi volala), ale ráno vstávám docela v pohodě. Už mi taky nepřipadá, že se tu mluvím nějakou cizí řečí. Mě se nechce domůůů. Honzíkůůů

Tvoje mladá loutkářka

DNES NAPOSLED.... PŘED

...PŘED 20.00 V ŠATNĚ DIVADLA KARLA PIPICHA A BĚHEM DISKUSE V KLUBOVNĚ TÉHOŽ DIVADLA DOSÍCI LZE KNIH:

CO SKRÝVÁ TEXT - Dramaturgicko-režijní úvahy nad oblíbenými literárními předlohami divadla pro děti, hraného dětmi a mladými. Luděk Richter, 128 stran, 60 Kč.

HERECTVÍ S LOUTKOU - Práce s různými druhy loutek, včetně stínohry, divadla masek či černého divadla. Jan V. Dvořák, 100 stran, 72 barevných koláží, 100 Kč.

HŘÍČKY, HRY A SCÉNÁŘE pro starší a pokročilé - Deset textů, jež autor připravil pro soubory, jež vedl a režíroval. Luděk Richter, 160 stran, 60 Kč.

O DIVADLE (nejen) PRO DĚTI - Úvahy o divadle, tvorbě, těch, kdo ho dělají, o dětech a divácích vůbec, o rodičích, škole, učitelích, pořadatelích i o festivalech a kritikách. Luděk Richter, 132 stran, 45 Kč; při nákupu knih DDD nad 200 Kč lze publikaci získat zdarma jako dárek.

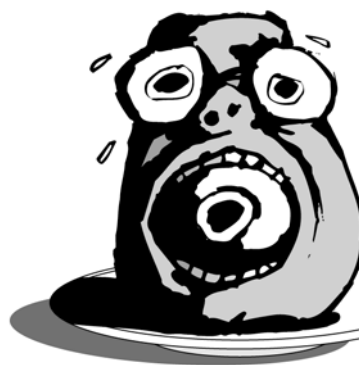
OD PŘEDMĚTU K LOUTCE, OD LOUTKY K DIVADLU - Cestou her, cvičení i teoretického výkladu od samotných počátků práce s předmětem až k plnohodnotnému uplatnění loutky v divadelní inscenaci. Luděk Richter, 56 stran, 35 Kč.

50 LOUTKÁŘSKÝCH CHRUDIMÍ - Špičkové amatérské loutkářství posledních padesáti let v obraze posledních 50 let. Luděk Richter, 210 stran, 168 fotografií, reprodukce všech plakátů LCH, 35 Kč.

POHÁDKA... A DIVADLO - Základní vlastnosti pohádky, její obsah, smysl a možnosti uplatnění v divadelní inscenaci. CO JE CO V POHÁDCE (Pohádkové reálie) - „Slovníček“ významů nejčastějších pohádkových reálií: postav, předmětů, prostředí a dalších motivů. OD POHÁDKY... K POHÁDCE (Od literatury k divadlu) - Cesta od literární předlohy k divadelnímu scénáři na konkrétní pohádce. Luděk Richter, celkem 248 stran, 150 Kč.

PRAKTICKÁ DRAMATURGIE V KOSTCE - Od výběru předlohy přes její analýzu a dramaturgicko-režijní koncepci až k úpravě textu. Luděk Richter, 60 stran, 48 fotografií, 68 kreseb, 59 Kč.

PRAKTICKÝ DIVADELNÍ SLOVNÍK - Slovník základních pojmů týkajících se divadla a s ním souvisejících oborů. Luděk Richter, 208 stran, 180 Kč.

Moralistně ekologická připomínka

(pro organizátory příštího jubilejního ročníku)

Chybí mi zde třídění odpadu (hory kelímků a PET lahví by si zasloužily samostatný „pytel“).

-hřibovka-

Přehlídky individuálních výstupů s loutkou

První finále Přehlídky individuálních výstupů s loutkou proběhlo v roce 1977. Zájem o akci byl mimořádný. Na přehlídku se tehdy přihlásilo 72 loutkářů s 86 výstupy. Druhý ročník pak proběhl v roce 1979, na něj se přihlásilo 177 loutkářů se 120 výstupy. Třetí ročník se konal až o tři roky později, z důvodu přílišné náročnosti jak pro loutkáře, tak pro organizátory.

Přehlídky daly loutkářům možnost vystupovat při každé příležitosti a současně vedly i k lepšímu zvládnutí herectví.

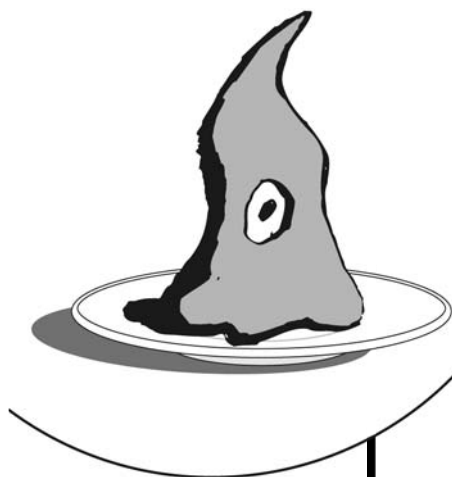
Po roce 1989 došlo k poklesu zájmu o individuální tvorbu, na kterém se kromě jiného promítl zánik loutkového divadla na mateřských školách.

Vedení SAL SČDO se však myšlenky na přehlídku nikdy nevzdalo. Těšíme se na vás na IX. ročníku Přehlídky individuálních výstupů a doufáme, že si získá další loutkáře v ročníku příštím – jubilejním.

-psl-

Katův šleh

Jsme Labužník. My nemáme problém. Jelínek má problém. My jsme jeho problém

Rozhovor s malou Fagi

Vše co jste se báli zeptat, se zeptejte Fagi. Fagi se s tím neprdí.

Fagi, kolik ti je a co tě nejvíc baví?

Jsem třináctiletá malá holka. A baví mě všechno, co baví dospělý.

Co tě baví na divadle?

Umění, umění, umění, copak to nikdo nezastaví. (jedině Tom Stop-art)

Jsi celkem slavná holčička, máš své představení, svá trička, své placky, svůj komix. Nezávidí ti ostatní děti?

Doufám, že závidí.

A kamarádíš se s nimi vůbec?

Oni se kamarádí se mnou.

Co chceš dělat až budeš velká?

Už jsem velká.

Koho máš radši maminku, nebo tatínka?

Sebe.

A kde bydlíš?

V zapráskaně dětským pokojíčku.

Jelínek dělá Fagitku.

Labužnický slova servírují: **Hana Galetková** (vrchní), **Petra Hlubučková** (servíruje) a **Jacques Joseph** (servíruje).
Labužnické nádobíčko obsluhují: **Michal Drtina** (láme a fotí), **Tomáš Volkmer** (grafiku tvoří) a **Ivo Mičkal** (divadlo fotí).
Tiskne Atelier 18 s.r.o. Chrudim. Neprošlo jazykovou úpravou!